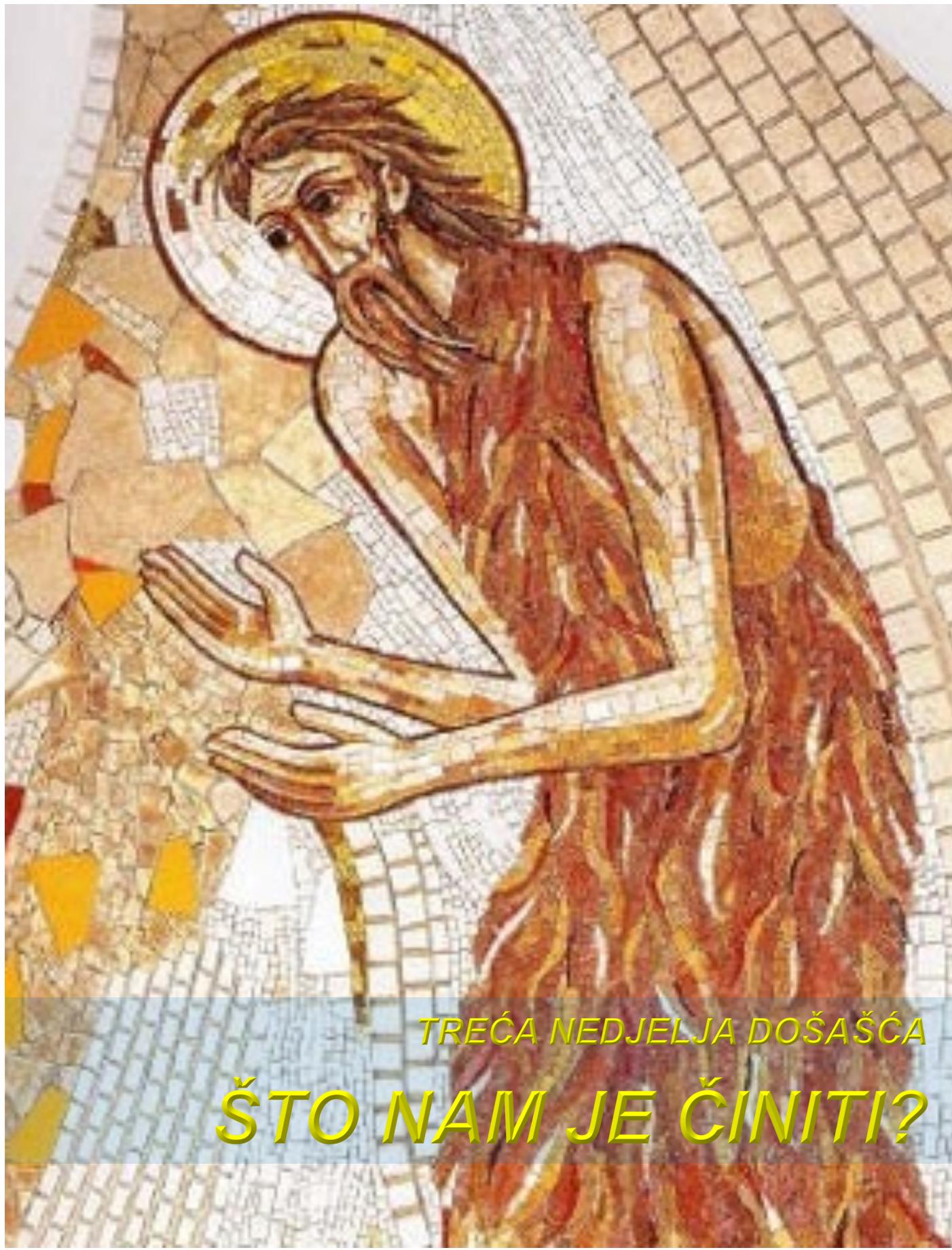

mihael

KAPELIJNA SV. MIHAELA ARKANĐELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

TREĆA NEDJELJA DOŠAŠĆA

ŠTO NAM JE ĆINITI?

mihael

49 / 2018.

**LISTIĆ POLICIJSKE KAPELANIJE
SV. MIHAELA ARKANĐELA
MUP - SJEDIŠTE I
RAVNATELJSTVO POLICIJE**
Godište XIII. (2018.), Broj 49 (380)
TREĆA NEDJELJA DOŠAŠĆA,
16. prosinca 2018.

Kontakt:

o. Stjepan Harjač, policijski kapelan
tel.: 22 712, 84 048;
e-mail: sharjac@mup.hr

Vinko Bakula, pomoćnik kapelana
Tel.: 88 853, 82 805;
e-mail: vbakula@mup.hr

Naslovna stranica:
Ivan Marko Rupnik, **Ivan Krstiteљ**,
<http://kblj.hr>

PROSINAC

Ned 16. **TREĆA NEDJELJA DOŠAŠĆA**
Adela; Albina; Zorka

Pon.	17.	Lazar; Florijan; Izak; Jolanda
Uto.	18.	Gracijan; Bosiljko; Dražen
Sri.	19.	Urban; Tea; Vladimir
Čet.	20.	Amon; Eugen i Makarije; Dominik
Pet.	21.	Petar Kanizije; Snježana; Anastazije
Sub.	22.	Honorat; Časlav; Zenon

MEDITACIJA

Biti kao Ivan 3

SLUŽBA RIJEČI - TREĆA NEDJELJA DOŠAŠĆA

ČITANJA
Što nam je činiti? 4

HOMILIJA

**Došašće nas poziva korijenima
naše vjere** 6

KATEHEZA

Rock - glazba i sotonizam 8

Hrvatska marijanska svetišta
Svetište Majke Božje Jeruzalemske
na Trškom Vrhu 10

PRIČA

Staro gundalo 12
Sad znam zašto si to učinio 13

Mali vjeronomučni leksikon 14

NAŠI POKOJNI

NAJAVA
Duhovna obnova
Božićna isповijed 16

Biti kao Ivan

Došašće nam nudi niz mogućnosti, ali i smetnji. Blještavilo naših gradova i mjesta, nazvano „Advent u...“ možda nas odvuče na pogrešnu stranu priprave za Božić, na razmišljanje o boru, darovima, jelu..., sa zaboravom što došašće i Božić zapravo jesu. Ne moramo izbjegavati „advente u ...“, ali ne smijemo zaboraviti svoj kršćanski poziv.

I u ovonedjeljnom evanđeoskom čitanju susrećemo veliki lik Ivana Krstitelja.

Po čemu je Ivan bio velik?

Možemo reći po svom djelu i po svojoj poniznosti.

Ivan je, na razmeđu staroga i novoga zavjeta, pozvan i poslan najaviti dolazak Sina Božjega. Tu veliku zadaću obavljao je svim srcem i dušom.

Nije se zanio mnoštvom ljudi koji su mu dolazili iz svih slojeva i staleža. Nije na tome gradio vlastitu veličinu. O sebi govori: »Ja sam glas koji viče u pustinji... Među vama stoji koga vi ne poznate - onaj koji za mnogom dolazi, komu ja nisam dostojan odriješiti remenje na obući.« (Lk 1, 23. 26-27), čime izražava svoju poniznost.

Ivan je primjer kako, u poniznosti, svojoj okolini navijestiti dolazak Kristov.

Sami postajemo kao Ivan, pokazujući put prema Kristu postajući širitelji njegove milosti i milosrđa. I sami možemo doći u napast lažne veličine zbog nečega što smo učinili ili zbog društva u kojemu se stjecajem okolnosti nalazimo.

Življenje evanđelja i danas ima svoju cijenu. Upućivanje u bit Radosne vijesti, u današnjem svijetu može se prikazivati nesuvremenim, zaostalim, kontrakulturalnim... Svjedoci smo čestih neosnovanih kritika, pa i napada.

Ivan je cijenu platio glavom na Herodijadinu tanjuru.

Koliku sam cijenu ja spremam platiti?

Priredio Vinko Bakula.

Prvo čitanje: Sef 3, 14-18a

Gospodin će kliktati nad tobom radosno.

Čitanje Knjige proroka Sefanije

Klikći od radosti, Kćeri sionska,
viči od veselja, Izraele!
Veseli se i raduj se iz sveg srca,
Kćeri jeruzalemska!
Gospodin te riješio tvoje osude,
neprijatelje tvoje uklonio!
Gospodin, kralj Izraelov, u sredini je tvojoj!
Ne boj se više zla!
U onaj dan
reći će se Jeruzalemu:
Ne boj se, Sione!
Neka ti ne klonu ruke!
Gospodin, Bog tvoj, u sredini je tvojoj,
silni spasitelj!
On će se radovati tebi pun veselja,
obnovit će ti svoju ljubav,
kliktat će nad tobom radosno
kao u dan svečani!

Riječ Gospodnja

Otpjevni psalam: Iz 12, 2-3.4b-6

Kličite i radujte se jer je velik među vama Svetac Izraelov!

Evo, Bog je spasenje moje,
uzdam se, ne bojam se više,
jer je Gospodin snaga moja i pjesma,
on je moje spasenje.
I s radošću čete crpsti vodu
iz izvorâ spasenja.

*****

Hvalite Gospodina,
prizivajte ime njegovo!
Objavite narodima djela njegova,
razglašujte uzvišenost imena njegova!
*****

Pjevajte Gospodinu jer stvori divote,
neka je to znano po svoj zemlji!
Kličite i radujte se, stanovnici Siona,
jer je velik među vama Svetac Izraelov!
*****

Drugo čitanje: Fil 4, 4-7

Gospodin je blizu!

Čitanje Prve poslanice Filipljanim

Braćo!
Radujte se u Gospodinu uvijek!
Ponavljam: radujte se!
Blagost vaša neka je znana svim
ljudima!
Gospodin je blizu!
Ne budite zabrinuti ni za što,
nego u svemu
-molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem-
očitujte svoje molbe Bogu.
I mir Božji koji je iznad svakog razuma
čuvat će srca vaša i vaše misli
u Kristu Isusu.

Riječ Gospodnja

Evangelije: Lk 3, 10-18

Što nam je činiti?

Čitanje svetog Evangelija po Luki

Uono vrijeme:
Pitalo je Ivana mnoštvo:
»Što nam je dakle činiti?«
On im odgovaraše:
»Tko ima dvije haljine, neka podijeli s
onim koji nema. U koga ima hrane, neka
učini isto tako.«
Dođoše krstiti se i carinici pa ga pitahu:
»Učitelju, što nam je činiti?«
Reče im:
»Ne utjerujte više nego što vam je
određeno.«
Pitahu ga i vojnici:
»A nama, što je nama činiti?«
I reče im:
»Nikome ne činite nasilja, nikoga krivo
ne prijavljujte i budite zadovoljni svojom
plaćom.«
Narod bijaše u iščekivanju i svi se u srcu
pitahu o Ivanu nije li on možda Krist. Zato
im Ivan svima reće:
Ja vas, istina, vodom krstim.
Ali dolazi jači od mene.
Ja nisam dostojan odriješiti mu remenje
na obući.
On će vas krstiti Duhom Svetim i
ognjem.
U ruci mu vijača da pročisti gumno
svoje i sabere žito u žitnicu svoju,
a pljevu će spaliti ognjem neugasivim.
I mnogim je drugim pobudama Ivan
narodu navješćivao evanđelje.

Riječ Gospodnja

Bližnji na vratima Kraljevstva

Uvijeme djelovanja proroka Sefanije, sedmo stoljeće prije Krista, Judeja, kao i okolne državice, Amon, Filisteja i Moab, bila je vazal Asirskoga carstva. U to doba asirska moć počinje slabiti, te sve državice nastoje izboriti što bolji položaj. Dotadašnji saveznici postali su neprijatelji Judeje.

Na temelju vjere u Božje izabranje, prorok Sefanija najavljuje propast neprijatelja i najavljuje konačnu radost jer će Bog oslobođiti Izraela.

Nevolje koje je Izrael proživljavao posljedica su grijeha. Bog je Izraela oslobođio od grijeha, i njegovih posljedica. Sam se nastanio u Izraelu, stoga se treba radovati.

Čini se da se u Pavlova omiljena zajednici u Filipima našla u neprilikama. Redak prije današnjeg čitanja, Pavao poziva na slogu Evodiju i Sintihu. Njihovom neslogom narušen je sklad, nestala je radost i nastala zabrinutost.

Pavao dvaput poziva na radost. Tu radost ne će postići uživajući u životnim blagodatima, traženjem vlastitih prava, osvetoljubivošću ili grubošću. Izvor radosti je u prihvaćanju Krista.

Tko prihvata Krista prihvata blagost, nesebičnost, neosvetoljubivost, i prestanak zabrinutosti. Radost i mir su plod i znak prihvaćanja Krista.

U prvom dijelu evandeoskog čitanja, opisuju se tri skupine ljudi koje dolaze Ivanu s pitanjem „Što nam je činiti“.

Prva skupina je mnoštvo, običan puk koji prihvata Ivanovu poruku. Kao znak obraćenja, Ivan ističe solidarnost *Tko ima dvije haljine, neka podijeli s onim koji nema*.

U drugu i treću skupinu spadaju oni koje narod smatra izdajicama i stoga ih mrzi. To su carinici, skupljači poreza za tuđince, i vojnici, vjerojatno Židovi u službi tuđinskoga kralja. Ni njima Ivan ne postavlja neostvarive zahtjeve. Od carnika traži da pravedno naplaćuju porez, a od vojnika da se pošteno odnose prema ljudima te da ne rade za vlastite interese na štetu slabijih.

U odgovoru na sva tri pitanja ključno je da je odnos prema bližnjemu znak obraćenja ili grešnosti. Ivan ni od koga ne traži da ga slijedi načinom života. Ljudima savjetuje da u svome poslu, pozivu i mjestu gdje žive svoj odnos prema Bogu i prema bližnjemu usklade s Božjim zapovijedima.

U drugom dijelu, Ivan odgovara na ono što svi se u srcu pitahu nije li on možda Krist. Svojim slušateljima jasno govori da on nije Krist (Mesija). *Ja vas, istina, vodom krstim, a Krist će krstiti Duhom Svetim i ognjem*. Duh Sveti označuje božansko podrijetlo Onoga koji dolazi, a oganj znači da je on Sudac pozvan da *vijačom pročisti gumno svoje i sabere žito u žitnicu svoju, a pljevu će spaliti ognjem neugasivim*.

Došašće nas poziva korijenima naše vjere

U evanđelju čujemo snažan govor sv. Ivana Krstitelja u interpretaciji evanđelista Luke. Sv. Ivan Krstitelj nije bio nježan prema svojim slušateljima. Svakome je bez ustručavanja rekao zašto nije sposoban primiti spasenje. Uočimo da je zapreke podijelio u tri skupine: bogatstvo, pohlepa i nasilje. Nažalost, ljudska narav je ostala ista: i danas su grješno stečeno bogatstvo, nekontrolirana pohlepa i duhovno nasilje najjači otrovi međuljudskih odnosa.

No, sv. Ivan Krstitelj nije samo korio svoje slušatelje, nego ih je i hrabrio da krenu prema Bogu. Uočavamo dva velika poziva vrijedna za svakoga: prvi poziv: da žive Bogu ugodnim životom; drugi poziv: da vjeruju u Isusa.

Poziv sv. Ivana Krstitelja na Bogu ugodni život nalazi se među njemu najomiljenijim temama i to ne samo na početku svoga djelovanja, nego i kasnije u sukobu s Herodom. U ovom evanđeoskom odlomku sv. Ivan Krstitelj naviješta obraćenje u obliku pitanja i odgovora. Ljudi su ga, pomalo uplašeno, pitali što im je činiti? On smirenio i umirujuće objašnjava što tko mora činiti ili ne činiti. Važan je to moment u tijeku obraćenja! Naime, kada nas Božja riječ potrese, spontano se rađa u nama pitanje: »Što mi je činiti?« No, nije dosta potresti se, treba krenuti; nije dosta raznježiti se, treba i djelovati.

Vjera u Isusa Krista bila je bit poslanja sv. Ivana Krstitelja. Prihvatići evanđelje ne znači samo da ćemo od sada biti dobri ljudi, nego je riječ i o osobnoj vjeri u Isusa. Kod mnogih današnjih kršćana više je naglašena osobna vjera od moralnog držanja. Uočimo obrnuti redoslijed kod sv. Ivana Krstitelja: prvo je tražio promjenu moralnog držanja kao plodno tlo za prihvaćanje Isusovog poziva.

U današnjem evanđelju imamo i jedno zanimljivo proturječe. Iz cijelog prikaza jasno se vidi da je sveti Ivan Krstitelj htio izaravati radost zbog dolaska Spasitelja. Naviještao je ovu radost ne samo riječima, nego i simboličkim činima, npr. krštenjem vodom kao znak pokajanja. Međutim, njegova pojava u dušama farizeja proizvela je nemir, a ne radost. Pogledajmo što se događa u našim dušama slušajući današnje evanđelje! Radujemo li se sa sv. Ivanom Krstiteljem zbog skorog dolaska Spasitelja ili strahujemo s farizejima jer smo i mi shvatili da bismo trebali drukčije živjeti, ako želimo biti istinski Isusovi učenici? Nemojmo se preplašiti ni onda ako je današnje evanđelje proizvelo nemir u nama. Jer između straha farizeja i našega straha postoji razlika: njihov proizlazi iz susreta s nepoznatim, a naš je pak uznemirenost onih koji su već u Isusu, tj. poziv da se vratimo svojim kršćanskim korijenima

Rock - glazba i sotonizam

Rock glazba kao mogućnost dijaloga Crkve i mladih

Liturgijska glazba: je li Bog protiv rocka?

Drugi vatikanski sabor u konstituciji *Sacrosanctum concilium* posebnu pozornost posvećuje liturgijskoj glazbi te u VI. poglavlju kaže: "Sveta će glazba dakle biti to svetija što se tješnje poveže s liturgijskim činom, bilo da ugodnije izrazi molitvu, bilo da promiče jednodušnost, bilo da svete obrede obogati većom svečanošću. A Crkva odobrava i u Božju službu pripušta sve oblike prave umjetnosti, obdarene potrebnim svojstvima" (SC 59).

Koji bi to bili oblici prave umjetnosti kad je riječ o pastoralnom radu i teološkoj refleksiji? Dakako, prije svega se misli na gregorijanski koral u svojim različitim tonalitetima, zatim *musica sacra* stvarana za orgulje i druge instrumente dopuštene u sakralnim prostorima; i, na kraju, liturgijsko -religiozno narodno pjevanje. Papa Ivan Pavao II. podupire ovakav način razmišljanja, govoreći da "glazba za euharistijske susrete mora biti prava umjetnost i treba uvijek imati kao svoj cilj

svetost kulta." Papa u svom razmišljanju ide korak dalje te kaže kako ne smije biti diskriminiranja drugih vrsta glazbe. Ove bismo Papine riječi mogli razumjeti kao mogućnost otvaranja i prema drugim glazbenim pravcima; bitan preuvjet jest da se glazba shvati kao "element proslave Božje, kao izričaj i poticaj za molitvu, kao sredstvo otvaranja srca sudionika, kao znak slavljenja koji svi mogu razumjeti".

Sveti Pavao u Poslanici Rimljanim i Prvoj poslanici Korinćanima opisuje na veličanstven način kako Duh Sveti podjeljuje različite darove i svakoga poziva k njegovoj životnoj zadaći. *Imamo različite darove već prema danoj nam milosti* (Rim 12, 6); *milosni su darovi različiti, ali je isti Duh. Različite su i službe, ali je isti Gospodin. Različiti su i učinci, ali je isti Bog koji čini sve u svima* (1 Kor 12, 4-6). Cilj darova Duha Svetoga nije istobitnost kršćana, nego jednakost svakog individualno obdarenog kršćanina i kršćanke u posinjujućoj i međusobno obdarenoj različitosti. Doduše, sv. Pavao među milosne darove (grčki: karizma) ne ubraja i glazbu. Ipak temeljna misao različitih darova obuhvaća prostor cijele zajednice. Zašto onda Duh Sveti ne bi mogao biti prisutan i u nekim drugim, tzv. sekulariziranim glazbenim oblicima, a ne

samo u zvuku crkvenih orgulja? Ne bi to bilo prvi put u povijesti da kršćanski izričaj dobiva svoj vlastiti oblik i putem drugih kulturnih i religioznih sadržaja.

Iz iskustava mnogih župnika i velikog djela današnjih teologa čut ćemo potpuno drukčije razmišljanje kad je riječ o crkvenoj glazbi. Tu su prije svega oni koji su na tom planu mnogo pisali: kardinal Joseph Ratzinger, zatim pisci mnogih knjiga i članaka u raznim časopisima: Ulrich Baumer, Rudolf Gerhardt, Martin Heide, Walter Kohli. Oni govore da bilo koji drugi glazbeni oblici, misli se prije svega na snažno ritmički orientirane oblike rock-glazbe, osim klasičnoga, vrijeđaju Boga i nemaju ničega zajedničkoga s naravnim stvoriteljskim djelom Božjim.

Protivim se ovakvim teološkim zaključcima jer ne postoji nikakav stvoriteljski red iz kojega bi se dalo zaključiti koja se vrsta glazbe Bogu sviđa. Bude li netko htio govoriti o teološkim kriterijima u prosuđivanju vrijednosti glazbe - što nije tema ovoga članka - onda prije svega treba raspravljati o glazbenoj djelatnosti ljudi, a ne o korovima anđeoskim ili ritmovima podzemnog svijeta ili tonovima kozmosa.

Pogled na sveopću povijest kršćanstva i liturgije jasno pokazuje da u cijeloj Crkvi nikada nije bilo ujednačene liturgijske glazbe. Tvrđnja o objektivnoj liturgijskoj glazbi samo je spekulativna nadgradnja koja je trebala služiti učvršćivanju gregorijanskog korala koji svoju raširenost u Europi može zahvaliti rimskom obredu. Ni jednoj crkvenoj zajednici ne bi smjeli biti važni samo vlastiti interesi, jer Crkva Kristova nije Crkva samo jedne rase, jednoga naroda, jedne kulture. Ovaj argument se posebno odnosi na pobornike klasične crkvene glazbe, koji često svisoka gledaju na sve ostale glazbene pravce unutar zajednice vjernika.

Crkvena glazbena umjetnost i popularna rock-glazba trebale bi se - ako se radi o mladima - nadopunjavati i razumjeti kao različiti darovi u istom "Tijelu Kristovu". Ne želim tvrditi da je rock-glazba jedino sredstvo u aktivnijem uključivanju mlađih u vjerska događanja i uopće jedini način komunikacije/dijaloga s mlađima.

Hrvatska marijanska svetišta

Svetište Majke Božje Jeruzalemske na Trškom Vrhu

Crkva Majke Božje Jeruzalemske na Trškom Vrhu sagrađena je u baroknom stilu. Njezina gradnja započela je za vrijeme župnika vlč. Nikole Gorupa 1750. godine, a posvećena je već nakon jedanaest godina 1761. To je hodočasnička crkva u kojoj se štuje Marija, Majka Božja Jeruzalemska. U crkvu rado hodočaste brojni hodočasnici iz naše domovine, osobito iz Hrvatskog Zagorja i varaždinskog kraja, ali također i iz Štajerske (Slovenije), pa čak i iz Austrije.

Marija uslišava one koji joj se mole. Mnogi i danas doživljavaju ovdje duhovnu utjehu i radost što su Marijina djeca, jer ona je Isusova majka i naša nebeska majka. Ona nas preporučuje Isusovoj dobroti i Božjem milosrđu.

Sve je počelo već davno prije kad je 1669. g. franjevački brat Joakim donio iz Jeruzalema, s Gospodnjega groba (ali i mjesa njegova uskrsnuća) svome bratu Nikoli Balagoviću maleni kipić Majke Božje. Nikola je u svojoj kući napravio lijep oltarić na koji je izložio taj kipić (samo 12 cm velik), te se oko njega okupljala cijela obitelj, a kasnije i mnogi susjedi, moleći se rado Majci Božjoj, tražeći njezin zagovor i pomoć.

Dogodilo se, nažalost, da je u požaru izgorjela njihova kuća, ali je kipić ostao neoštećen. Tada su ga stavili na obližnje drvo, te su se pred njim okupljali i mnogi prolaznici i častili Blaženu DjeVICU Mariju, majku Isusovu. Sve ih je više svjedočilo da ih je Majka Božja uslišala u njihovim molitvama i spasila iz raznih nevolja: iz tjelesnih i duševnih bolesti, od bolesti stoke, od raznih nesreća, od ujeda zmije i slično.

Godine 1743. po cijeloj je Hrvatskoj harala kuga od koje su ugibale domaće životinje. Bila je to osobito velika nevolja, jer su ljudi živjeli od krava, svinja, peradi i ostalih domaćih životinja. Krapinci su se zavjetovali Majci Božjoj Jeruzalemskoj i u to doba nije u Krapini stradala niti jedna životinja. Zbog toga su sagradili ovu velebnu crkvu.

Gradili su je svi, to znači najviše pobožni puk i to vlastitim radom i doprinosom (u to su doba crkve inače podizali uglavnom velikaši). Gradnja je započela 1750. a već za dvije godine mogli su u crkvu svečano postaviti Marijin kip i od tada započinju hodočašća u ovu crkvu. Glavni oltar posvećen Majci Božjoj Jeruzalemskoj izrađen je u Grazu, a pokrajni u Zagrebu u radionici Antuna Merzija.

To su oltar Sv. Križa (dar Josipa Jelačića i njegove supruge), Oltar Kraljice Svetе Krunice, Četrnaest Svetih Pomoćnika i Svetoga Ivana Nepomuka. U kapeli koja je sagrađena izvana je oltar Majke Božje Karmelske.

Zidove i stropove oslikao je Antun Lerchinger, slikar iz Rogatca, učenik najvećeg hrvatskog baroknog slikara Ivana Rangera. Freske prikazuju događaje koji su povezani s nastankom ovoga svetišta kao i prizore iz Svetoga pisma koji se odnose na Blaženu Djesticu Mariju i njezinu ulogu u povijesti spasenja. Ovakav način ilustracije biblijskih događaja i likova naziva se „biblia pauperorum“ (tj. biblija siromašnih).

Orgulje, koje su među najvrednijima u Hrvatskoj izradio je Antun Roemer, graditelj iz Graza. Crkvu je 1761. godine posvetio beogradski biskup Stjepan Puc.

Kasnije je sagrađen i cinktor koji je oslikan prikazima uslišanja koja su štovatelji Marijini primili njezinim zagovorom.

U svetištu se održavaju proštenja: Na Duhove, prve nedjelje u lipnju, u nedjelju iza blagdana sv. Margarete (odnosno Majke Božje Karmelske), u nedjelju iza Božjeg Lica, iza Bartolova, iza blagdana Male Gospe, te Zahvalnica u zadnju nedjelju mjeseca listopada. Od svibnja do listopada služi se Sveta Misa svake nedjelje u 11 sati.

Uz svetište je uređen i križni put čije su postaje vrijedno umjetničko djelo, a izradio ih je akad. slikar Eugen Kokot po idejnim crtežima akad. slikara Ivana Lovrenčića. U svetištu se prigodno održavaju razne priredbe i koncerti, osobito koncerti na orguljama.

Tekst i slike: <http://www.zg-nadbiskupija.hr>

Staro gundalo

Bio jednom starac koji nikad ne bijaše mlad. Premda je dugo živio, ne bijaše naučio što je zapravo život, a izgleda ni umrijeti nije umio. Ne bijaše upoznao ni nade ni nevolje; nije umio ni plakati ni smijati se.

Što god se u svijetu događalo, njega nije moglo ražalostiti, a niti zadirniti.

Dane je provodio dangubeći na pragu svoje kolibe. Gospod je svakodnevno, pa i za njega, pamučno mekim oblacima čistio kristalno plavetnilo neba, no ovaj nije smatrao vrijednim ni da uzgleda. Prolaznici ga zapitkivahu. Zbog bremena njegovih godina držahu ga veoma mudrim, pa su se kanili okoristiti njegovim stoljetnim iskustvom.

- *Što nam je činiti da bismo postigli sreću?* pitali su mladi.

- *Sreća je izmišljotina budala,* odgovarao je starac.

Prolažahu plemeniti ljudi željni da pomognu bližnjima.

- *Na koji se način možemo žrtvovati da bismo pomogli svojoj braći?* - pitali su.

- *Samo se luđak žrtvuje za čovječanstvo,* odgovarao je starac cereći se zlobno.

- *Kako da izvedemo djecu na pravi put?* - pitali su roditelji.

- *Djeca su guje,* odgovarao je starac. - *Od njih možete očekivati samo otrovne ugrize.*

I umjetnici i pjesnici dolažahu da se posavjetuju s mudrim starcem.

- *Pouči nas kako da izrazimo osjećaje koje nosimo u srcu, govorahu.*

- *Bolje vam je da šutite,* mrmlja je starac.

Tako su malo-pomalo njegove zlobne i turobne misli zarazile cijeli svijet. Iz svoga mračnog kuta, gdje nije raslo cvijeće niti su ptice pjevale, Pesimizam (tako se zvao zlobni starac) podigne studeni vjetar da pomete dobrotu, ljubav i velikodušnost, koji od smrtonosna daha uvenuše i nestadoše. To uvelike rastuži Gospodina Boga koji odluči pomoći.

Pozove dijete i rekne mu:

- *Idi poljubi onoga sirotog starca.*

Dijete posluša. Nježnim bucmastim ručicama zagrli starca oko vrata i poljubi ga u naborani obraz.

Starac se prvi put začudi. Njegove mutne oči učas se razbistriše, jer nitko ga nikad prije ne bijaše poljubio.

Tako je, ugledavši život i smiješći se, ispuštilo dušu.

Ponekad je doista dovoljan poljubac. Ili pak dvije riječi: - Volim te, makar samo šaptom izgovorene. Ili stidljivo - hvala. Ili iskreno priznanje. Usrećiti nekoga nije uopće teško. Zašto onda to ne činimo?

Sad znam zašto si to učinio

Jedan je čovjek držao da je Božić nerazumljiva priča. Bio je vrlo ljubazan i pošten, što su znali svi njegovi susjedi, a imao je i brojnu obitelj. Božje utjelovljenje nije razumio, a pred drugima nije htio glumiti vjeru.

Na Badnjak su njegova žena i djeca pošli u crkvu na polnoćku.

- Žao mi je, ali ja ne idem, rekao je, jer ne razumijem zašto bi Bog postao čovjekom. Radije ću ostati kod kuće, a vama ću pripremiti nešto toplo kad se vratite.

Kad su njegovi ukućani otišli, počeo je padati snijeg. Čovjek je prišao prozoru i video kako vjetar sve jače puše.

- Ove ćemo godine imati vrlo snježni Božić, pomisli, privuče naslonjač bliže peći i poče čitati svoju omiljenu knjigu. Malo nakon toga začuje tup udarac, zatim još jedan, pa još jedan. Pomislio je da netko baca grude snijega u prozor sobe. Kad je provirio kroz ulazna vrata, video je jato ptica kako, očajnički tražeći zaštitu pred snježnom olujom, lete prema svjetlu i udaraju o prozorska stakla. Mnoge su ptice pale na zemlju napola mrtve.

- Ne mogu dopustiti da ova jadna stvorenja uginu od studeni, pomisli on. Ali kako da im pomognem?

Prisjetio se ostave koju odavno nije koristio: ondje bi se moglo skloniti. Zagrnuo se kaputom, navukao papuče i

gazeći snijeg pošao prema ostavi. Širom je otvorio vrata i zapalio svjetlo, ali ptice nisu ulazile.

- *Dat ću im malo hrane, možda dođu,* pomisli. Pođe u kuću, baci pregršt mrvice prema ulazu da ih privuče. No ptice nisu marile za mrvice, već su i dalje tražile zaklon.

Čovjek onda počne mahati rukama, ali to ih je uplašilo pa su se razbježale na sve strane.

Čovjek pomisli:

- *Moj lik im je stran, boje se i zato bježe, ali kako da im objasnim da se ne trebaju bojati i da u me mogu imati povjerenja?*

Tada mu sinu prava misao:

Kad bih mogao bar na nekoliko trenutaka biti ptica, mogao bih ih povesti u zaklon i spasiti.

Toga časa zazvoni s tornja župne crkve. Stajao je u šutnji osluškujući zvona, a zatim je pao na koljena.

- *Sada razumijem, promrmlja, sad sam shvatio zašto si to morao učiniti.*

U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog... I Riječ tijelom postade i nastani se medu nama.

(Iv 1,1.14)

Bruno Ferrero

Mali vjeronaučni leksikon

Franjo Asiški

Franjo Asiški (pravo ime **Giovanni Bernardone**), osnivatelj Franjevačkoga reda (Assisi, 1181. ili 1182. - Assisi, 1226.). Sin bogata trgovca u Assisiju i majke Francuskinje (po kojoj ga je otac zvao Francesco). Nakon bolesti i obraćenja napustio je obiteljsku kuću i od 1208. živio kao prosjak (odatle mu nadimak // Poverello - Siromašak) i putujući propovjednik, brinuo se za gubavce i popravljaо ruševne crkve. Njegovo propovijedanje o »evanđeoskom siromaštvu« brzo se širilo, pa su mu se već 1209. priključili prvi istomišljenici. Kako je broj pristaša brzo narastao, Franjo ih je okupio u *Red manje braće (franjevcí)* i sastavio jednostavna pravila koja su se zasnivala na tekstovima Novoga zavjeta; braća su se obvezivala na življene u siromaštvu i pokori te služenju ljudima i Crkvi. Pravila je usmeno odobrio papa Inocent III. (1209.), dok ih je Honorije III. konačno potvrdio papinskom bulom (1223.). Godine 1212. priključila se Franji i asiška plemkinja Klara pa tako nastaje i ženska grana franjevačkoga reda, klarise.

Franjo je njegovao misionarski duh Crkve pa se i sam s križarima uputio na Istok (1219.), gdje se uspio sastati sa sultanom Al-Malikom. Već sljedeće godine odrekao se svih upravnih dužnosti u Redu, povukao se u samoću na Monte Alverno, gdje je doživio mistično iskustvo stigmatizacije (1224.), što je prvi zabilježeni slučaj te pojave uopće. Ponovno je krenuo propovijedati, ali se zbog bolesti vratio u Assisi. Tjelesne patnje shvaćao je kao naslijedovanje muke Kristove, o čemu govori i poznata *Pjesma stvorenjl* (*Cantico delle creature*) ili *Pjesma bratu Suncu* (*Cantico di frate Sole*, 1224.), prvi značajan pjesnički tekst na pučkom jeziku u talijanskoj književnosti (pisan na umbrijskom dijalektu). Umro je u crkvi sv. Marije od Porcijunkule u kojoj je doživio svoje obraćenje. Dvije godine nakon smrti (1228.) papa Grgur IX. proglašio ga je svetim; grob mu se nalazi u crkvi sv. Franje u Assisiju, koja je podignuta u njegovu čast.

Spomendan 4. listopada.

Osim u talijanskoj likovnoj umjetnosti, gdje su, uz ostalo, dani ciklusi iz svečeva života (Giotto, u Assisiju i Firenci), sv. Franjo često je prikazivan i izvan Italije, osobito scena stigmatizacije (A. Dürer, L. Cranach, El Greco, F. Ribalta, B. E. Murillo). U književnosti je Franjin lik obrađen predajom (Fioretti di San Francesco), kroz legende (J. G. Herder, C. Brentano), pjesmama (P. Celan), pripovijetkama (N. Kazandzakis, L. Weismantel), u XI. pjevanju Danteova Pakla i dr.

NAŠI POKOJNI

IVICA LESAR,

PU karlovačka, Cetingrad, 18. prosinca 1991.

BRANKO DAMJANOVIĆ,

PU bjelovarsko - bilogorska, Pakrac, 20. prosinca 1991.

MARIJAN KARAULA,

MUP, Lipik, 20. prosinca 1991.

VLADO KOLAR,

MUP, Pakrac, 22. prosinca 1991.

ALEN BRUKETA,

PU zadarska, Zemunik, 16.prosinca 1992.

DRAGAN ŽUNIĆ,

PU zadarska, Velebit, 16.prosinca 1992.

JOSIP PAVKIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, u službi, Zagreb, 22. prosinca 1993.

POČIVALI U MIRU!

DOŠAŠĆE U NAŠOJ KAPELANIJI

MISA ZORNICA

MUP - SJEDIŠTE

Kapela svetoga Ignacija

ponedjeljak - petak

7,30

BOŽIĆNA DUHOVNA OBNOVA

RAVNATELJSTVO POLICIJE

AMFITEATAR

srijeda, 19. prosinca

14.00 sati

BOŽIĆNA ISPOVIJED

RAVNATELJSTVO POLICIJE

AMFITEATAR

četvrtak, 20. prosinca

9.00 - 12.00 sati

MUP - SJEDIŠTE

petak, 21. prosinca

10,00-12,00